

[Per Hækkerup.]

De Forenede Nationer, når og hvor vi kan gøre det. Vi tilsiger regeringen fuld støtte til de fortsatte bestræbelser herpå.

I denne forbindelse vil jeg sige, at vi venter jo med interesse på at høre nærmere om den plan om en dansk FN-beredskabsstyrke, som jeg forstår er til drøftelse i forsvarsministeriet. Jeg tror, at hvis vi også på denne måde, på en fornuftig og frugtbar måde, kan bidrage til at styrke De Forenede Nationer, er det både umagen og omkostningerne værd. Trods de kommunistiske landes anslag mod FN, mod FN's autoritet, mod FN's handlekraft, ja, man kan sige mod dens hele eksistens, som den højtærede udenrigsminister udtrykte det, finder vi alligevel grund til en vis behersket optimisme med hensyn til De Forenede Nationer.

Den politiske reaktion i staterne i Afrika og i Asien på De Forenede Nationers indsats i Congo giver ganske rigtig anledning til, ikke alene at udtrykke beundring for den modenhed, disse nye stater har udvist i den internationale politik, men også en vis fortrøstning til, at de har erkendt, at De Forenede Nationer først og fremmest er en beskyttelse for de små lande. De store lande skal nok igennem deres egen magt være i stand til at varetage deres interesser og måske sikre deres fred og uafhængighed; men de små lande er mere, meget mere, ja på længere sigt udelukkende afhængige af, at vi får skabt et virkelig effektivt og handledygtigt FN til at betrygge og beskytte vor sikkerhed, vor fred og vor frihed. I den FN-politik finder vi at det er helt selvfølgeligt og nødvendigt, at vi fra dansk side yder praktiske bidrag og økonomiske ofre for at formindske og helst afskaffe afstanden imellem levevilkårene i de rige og de fattige lande.

Mit parti er parat til at medvirke i denne besværlige, men samtidig store og løfterige opgave at organisere samarbejdet med udviklingslandene, og vi ser den gerne gennemført så langt som praktisk muligt i et samarbejde med de andre nordiske lande. Vi har fortrøstning til, at den høje regering, der inden for det nordiske samarbejde har ansvaret for at koordinere anstrengelserne og ansvaret for, at samarbejdet forsøges organiseret — om det bliver organiseret,

afhænger af samtlige lande, der deltager i forhandlingerne — med energi vil gå ind for en sådan koordinering af den nordiske indsats, og vi forventer som bekendt i Nordisk Råd allerede i løbet af små 3 måneder at få en foreløbig rapport om, hvor langt man er nået med anstrengelserne.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at også her forventer vi med megen interesse beretningen fra det udvalg, den høje regering har nedsat til overvejelse af, hvorledes en dansk indsats i samarbejde med udviklingslandene skal organiseres, og vi håber, at den som lovet vil kunne foreligge en gang i foråret. Jeg er overbevist om, at den i hvert fald vil have mulighed for at tegne nye og interessante perspektiver i vor udenrigspolitik, som ikke mindst vil appellere til de unge og måske være med til at udløse noget af den energi og lyst, som ungdommen har til at yde et praktisk bidrag til at skabe en bedre og en fredeligere verden.

Per Federspiel: Også jeg vil gerne takke den højtærede udenrigsminister for den meget fyldige redegørelse for en række områder inden for udenrigspolitikken, som vi fik i formiddags. Jeg tror, det vil være vanskeligt for en enkelt ordfører at komme ind på samtlige disse punkter om markedsdannelserne, Congospørgsmålet, udviklingen inden for FN, situationen i almindelighed, den nye amerikanske regerings indtræden i billedet, hjælpen til u-landene, atomspørgsmålet og afrustningsspørgsmålet. Jeg skal gøre ganske enkelte bemærkninger om nogle af disse punkter.

Hvis den højtærede udenrigsministers redegørelse tillige skal betragtes som en præcisering af regeringens standpunkter og den politik, regeringen agter at føre på det udenrigspolitiske område, må jeg sige, at i så henseende var talen ikke særlig præcis og udtømmende, idet man på de fleste punkter savnede konklusioner, undtagen dér, hvor standpunkterne var gentagelser af synspunkter, som regeringen tidligere har givet udtryk for, og som jeg ikke skal komme ind på, f. eks. spørgsmålet om afrustningen, hvor vi er ganske enige, medens vi naturligvis ikke, selv om vi ikke ved denne lejlighed tager spørgsmålet om atombevæbningen op, kan være enige i de synspunkter, der er blevet fremsat herom, og